

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 5 Ιουνίου 2018 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Οικονόμου Πρόεδρος, Εμμανουέλα Σωτηρόπουλου-Εισηγήτρια και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 3/5/2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ)-Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 402/3-5-2018 της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του Δήμου Ξάνθης και των όρων της Ομάδας Α της με αρ. Π1/2018 μελέτης η οποία αποτελεί μέρος της με αρ. 10000/29-03-2018 διακήρυξης με την οποία προκηρύχθηκε Διεθνής Δημόσιος Διαγωνισμός για την «ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ 1100lt».

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί, άλλως οίκοθεν ανακληθεί ή τροποποιηθεί η με αρ. Π1/2018 προσβαλλόμενη μελέτη που αποτελεί μέρος της με αρ. 10000/29-03-2018 διακήρυξης, να απαλειφθούν οι περιοριστικοί, κατά τα εκτιθέμενα στη βάση της προσφυγής της, τεχνικοί όροι της προσβαλλόμενης μελέτης για την ομάδα Α των προμηθευόμενων ειδών και να επαναδιατυπωθούν οι τεχνικοί όροι της μελέτης με προδιαγραφές που θα επιτρέπουν μια ευρεία συμμετοχή οικονομικών φορέων στον εν λόγω διαγωνισμό.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Εμμανουέλα Σωτηροπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή ο Δήμος Ξάνθης με την υπ' αρ. Π1/2018 προσβαλλόμενη μελέτη, η οποία εγκρίθηκε νομίμως με την με αριθ. 62/2018 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, έθεσε τις τεχνικές προδιαγραφές και τους όρους για την διενέργεια διεθνούς ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού με τίτλο: «Προμήθεια και εγκατάσταση υπόγειων κάδων απορριμμάτων και προμήθεια κάδων απορριμμάτων 1100lt» συνολικής προϋπολογιζόμενης δαπάνης € 396.180,00 (με ΦΠΑ 24%), με κριτήριο κατακύρωσης τη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει τιμής (ποσοστό έκπτωσης επί τοις εκατό) για το σύνολο της κάθε ομάδας χωριστά (Ομάδα Α – Ομάδα Β), με δικαίωμα των διαγωνιζόμενων να υποβάλλουν προσφορά είτε α) για το σύνολο των ειδών είτε β) για ένα ή περισσότερα είδη αλλά για τη συνολική ποσότητα κάθε είδους. Η Εκτιμώμενη αξία των τμημάτων της σύμβασης σε ευρώ, χωρίς ΦΠΑ ανέρχεται για την ομάδα Α «Προμήθεια και εγκατάσταση υπόγειου κάδου απορριμμάτων χωρητικότητας 3m³» σε 276,000€ και για την ομάδα Β «Προμήθεια πλαστικού τροχήλατου κάδου απορριμμάτων χωρητικότητας 1100lt» σε 43.500,00€ . Το πλήρες κείμενο της Διακήρυξης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου έλαβε Συστημικό αριθμό 2018/S 076-170465 και δημοσιεύτηκε στις 19/04/2018, αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων/ΚΗΜΔΗΣ στις 20/4/2018 λαμβάνοντας ΑΔΑΜ 18PROC002971702 2018-04-20 και αυθημερόν καταχωρήθηκε στη διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. όπου έλαβε το Συστημικό Αριθμό Καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 25/05/2018 και ώρα 15:00μ. και ημερομηνία αποσφράγισης των προσφορών η 1/06/2018, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11:00 πμ.

2. Επειδή με την υπό κρίση Προσφυγή της, η οποία κατετέθη την 3/5/2018 στο διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) με αριθμό συστήματος 56483, η Προσφεύγουσα στρέφεται κατά των όρων της με αρ. Π1/2018 μελέτης η οποία

Αριθμός Απόφασης : 487 /2018

αποτελεί μέρος της με αρ. 10000/29-03-2018 διακήρυξης με την οποία προκηρύχθηκε Διεθνής Δημόσιος Διαγωνισμός για την «ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΔΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ 1100lt» και συγκεκριμένα κατά των όρων της την Ομάδας Α «Προμήθεια και εγκατάσταση υπόγειου κάδου απορριμμάτων χωρητικότητας 3m³».

3. Επειδή για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 ποσού χιλίων τριακοσίων ογδόντα ευρώ (1.380,00 €)

4. Επειδή η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή ο επίδικος διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4412/2016.

6. Επειδή η Α.Ε.Π.Π. είναι αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. γ), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, εφόσον η διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε σε χρόνο μεταγενέστερο από την 26η Ιουνίου 2017.

8. Επειδή η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. γ) του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε προσφορά στον επίμαχο διαγωνισμό, παρά το γεγονός ότι η σχετική προθεσμία έληξε την 25/05/2018 και

ώρα 15:00μμ.Το γεγονός, όμως αυτό δεν της αποστερεί του κατ` αρχής εννόμου συμφέροντος προς άσκηση της κρινομένης προδικαστικής προσφυγής, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα προβάλλει ότι την εκ μέρους της υποβολή προσφοράς κατέστησαν ανέφικτη ορισμένες, προβαλλόμενες με την κρινομένη προσφυγή, πλημμέλειες της Διακηρύξεως και ότι η διακήρυξη περιλαμβάνει όρους, οι οποίοι αποκλείουν παρανόμως, κατ' αυτόν, την συμμετοχή του στον διαγωνισμό (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 16, 9/2015, 415/2014, 314/2013. 616, 472, 434/2012, 182/2011, 405/2009, 1141/2008, 1023/2007, 340/2006, 269/2006, 237/2006, 474/2005, 532/2004, 424/2001 βλ. και C 230/2002 της 12 Φεβρουαρίου 2004, Grossmann Air Service κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας).

Επομένως η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία από το 3ο Κλιμάκιο της Α.Ε.Π.Π.

10. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 346 του ν. 4412/2016 «Προστασία κατά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων» προβλέπεται ότι : *«1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα , σύμφωνα με το άρθρο 368. »*

11. Επειδή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 367 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: *«1. Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει*

την προσφυγή με απόφασή της... 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια ...» και η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 18 του Π.Δ 39/2017.

12. Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό από τη νομολογία (ΣΤΕ 3719/2011, 1105/2010, Ε.Α. ΣΤΕ 676/2011, 77/2011, 1140/2010, 1025/2010, 1024/2010, 691/2009, 434/2008 κ. ά.), η αναθέτουσα αρχή είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακηρύξεως ως προς τα προς προμήθεια είδη, καθορίζοντας τα ειδικότερα τεχνικά χαρακτηριστικά τους και τις ανάγκες της υπηρεσίας από ποσοτική και ποιοτική άποψη. Η δε θέσπιση, με τη διακήρυξη, των προδιαγραφών που η αναθέτουσα αρχή κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού, εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται αδυναμία συμμετοχής στο διαγωνισμό ή καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή σε αυτόν των προμηθευτών, των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από τη φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό προσώπων. Πλην όμως, η παραπάνω ευχέρεια, όπως κάθε μορφή διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας στο πλαίσιο της προσυμβατικής διαδικασίας, ελέγχεται δια προδικαστικής προσφυγής ως προς την τυχόν εκ μέρους της κακή χρήση αυτής ή υπέρβαση των άκρων ορίων τα οποία όσον αφορά τον καθορισμό όρων διακήρυξης τίθενται στο σημείο εκείνο, όπου δεν θίγεται αδικαιολόγητα η αρχή της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και πρωτίστως του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 209/2017, 238/2017).

13. Επειδή, επομένως, ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό, του οποίου, όμως, η συμμετοχή καθίσταται αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερής, γιατί τα προϊόντα του δεν πληρούν τις προδιαγραφές της διακηρύξεως, απαραδέκτως, κατ' αρχάς, αμφισβητεί τη σκοπιμότητα της θεσπίσεώς τους (ΣΤΕ 3719/2011,

βλ. Ε.Α. ΣτΕ 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006 κ.ά.). Ειδικότερα, λόγοι προδικαστικής προσφυγής, με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακηρύξεως, να προδιαγράψει αυτός, κατά τις επαγγελματικές του ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (Ε.Α. ΣτΕ 1025/2010, πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 670/2009, 438/2008, 977/2006, ΑΕΠΠ 206/2017, 39/2018, 345/2018, 347/2018, 385/2018).

14. Επειδή ο ισχύων, πλέον, ν.4412/2016 «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών και Υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)» (Α΄147), ορίζει στο άρθρο 54 ότι «1. Οι τεχνικές προδιαγραφές [...] παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε ειδική διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης και είναι ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της.... 2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές

προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή -όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο» [...] 4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα [...].».

15. Επειδή η παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων. Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων [...].»

16. Επειδή, η προαναφερόμενη ελευθερία της αναθέτουσας αρχής, να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακηρύξεως, πρέπει, βεβαίως,

να ασκείται με βάση τα οριζόμενα στις οικείες διατάξεις και υπό την αναγκαία προϋπόθεση τηρήσεως των βασικών αρχών που διέπουν τους διαγωνισμούς για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, ειδικότερα δε της ισότιμης προσβάσεως σε αυτούς των προτιθεμένων να συμμετάσχουν και της διασφάλισης του ανοίγματος των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό.

17. Επειδή, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά νομολογιακώς, καθ' ερμηνεία των προγενεστέρων διατάξεων, τα οποία δύνανται να υποστηριχθούν και υπό τις νέες ως άνω διατάξεις, αφού αυτές ρυθμίζουν κατά τον ίδιο, ακριβώς, τρόπο τα σχετικά ζητήματα των τεχνικών προδιαγραφών, ως προς την εξασφάλιση ισότιμης προσβάσεως των οικονομικών φορέων στη διαδικασία συνάψεως συμβάσεως, καθώς και ως προς το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό, απαγορεύεται, κατ' αρχήν, η θέσπιση προδιαγραφών που περιορίζουν τον κύκλο των διαγωνιζομένων επιχειρήσεων. Δεν αποκλείεται, όμως, ένας τέτοιος περιορισμός, ως εκ των απαιτήσεων συγκεκριμένων προδιαγραφών, αν μόνον αυτές οι συγκεκριμένες προδιαγραφές εξυπηρετούν αποτελεσματικά τις ανάγκες για την κάλυψη των οποίων τίθενται (ΣτΕ 1105/2010, πρβλ. ΣτΕ. 365/2007, Ε.Α. ΣτΕ 267/2008). Επομένως, ο έλεγχος του συννόμου των ελαχίστων τεχνικών προδιαγραφών, θα πρέπει να συνεκτιμά τα ανωτέρω και μάλιστα να λαμβάνει υπόψη με ιδιαίτερη σοβαρότητα την ανά περίπτωση αιτιολογία που η αναθέτουσα παρέχει σχετικά με την καταλληλότητα και εν γένει διευκόλυνση που επιτυγχάνεται από συγκεκριμένους σχετικούς όρους. Τούτο δεν σημαίνει ότι η αναθέτουσα δύναται να αποκλείει τον ανταγωνισμό θεσπίζοντας κατά το δοκούν τεχνικά χαρακτηριστικά ως επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις, αλλά ότι το αναγκαίο αυτών ερμηνεύεται και υπό την οπτική της χρηστικότητας και καταλληλότητας και ούτως η διάκριση μεταξύ επιθυμητού και αναγκαίου αυτονόητα στενεύει.

18. Επειδή, πρέπει να τονισθεί, σχετικώς, ότι τυχόν ταύτιση των πληττόμενων προδιαγραφών με προϊόντα συγκεκριμένης εταιρείας, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι οι σχετικές τεχνικές προδιαγραφές είναι φωτογραφικές (Ε.Α. ΣτΕ 1025, 836/2010, 829, 201/2007), στις περιπτώσεις εκείνες που η

αναθέτουσα αρχή αιτιολογεί τη θέσπιση των τεχνικών αυτών προδιαγραφών. Θεωρείται δε αιτιολογημένη η θέσπιση τέτοιων προδιαγραφών, όταν η αναθέτουσα αρχή παραθέτει ικανά στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία, μόνον αυτές οι συγκεκριμένες προδιαγραφές εξυπηρετούν αποτελεσματικά τις ανάγκες για την κάλυψη των οποίων τίθενται. Εξάλλου, δεν θεωρούνται ως φωτογραφικές οι τεχνικές προδιαγραφές, στις περιπτώσεις εκείνες που, τελικώς, συμμετέχει στο διαγωνισμό ικανός αριθμός προσφερόντων, γιατί, μετά από μία ευρεία συμμετοχή, σε κάθε περίπτωση, δεν προκύπτει περιορισμός του ανταγωνισμού (ΣΤΕ 214,215/2011).

19. Επειδή, ενόψει όλων όσων εκτέθηκαν, καθίσταται φανερό ότι οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να αιτιολογούν τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών που συνεπάγονται τον αποκλεισμό συμμετοχής στο διαγωνισμό. Η αιτιολογία αυτή, για να είναι νόμιμη, όπως ήδη αναφέρθηκε, θα πρέπει να στηρίζεται σε ικανά στοιχεία, τα οποία πρέπει να συνίστανται αφενός στην παράθεση, κατά συγκεκριμένο τρόπο, των ειδικών αναγκών τις οποίες επιδιώκει να καλύψει η αναθέτουσα αρχή, αφετέρου στην παράθεση των στοιχείων εκείνων, που θεμελιώνουν την τεχνική κρίση ότι οι συγκεκριμένες αυτές ειδικές ανάγκες εξυπηρετούνται αποτελεσματικά μόνον από τις συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές, για την κάλυψη των οποίων αυτές τίθενται. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, δέον να ειπωθεί ότι εφόσον είναι αυτοτελώς δικαιολογημένοι, τότε οι όροι είναι σύννομοι, ακόμη και αν κατά συνδυασμό καταλήγουν σε έναν μόνο οικονομικό φορέα δυνάμενο να μετάσχει παραδεκτώς και να εκτελέσει επιτυχώς τη σύμβαση.

20. Επειδή, τα ως άνω αναφερθέντα δεν σημαίνουν πάντως ότι η προδικαστική προσφυγή συνιστά μέσο έκφρασης, αμφισβήτησης και διαλόγου επί ειδικών τεχνικών και επιστημονικών απόψεων ή αμφισβήτησης αυτής καθαυτής της σκοπιμότητας θέσπισης όρων διακήρυξης και επιμέρους τεχνικών προδιαγραφών ούτε η εξέτασή της αποτελεί διαδικασία επιλογής της πλέον βάσιμης επιστημονικά και τεχνικά γνώμης και κρίσης περί του αν το τυχόν επιστημονικό και τεχνικό υπόβαθρο στο οποίο η αναθέτουσα καταρχήν θέσπισε

τους όρους διακήρυξης επιδέχεται βελτίωσης, τροποποίησης ή εν γένει είναι τεχνικά και επιστημονικά ελλιπές ούτε η ΑΕΠΠ είναι αρμόδια να υποδεικνύει πως και με ποια προϊόντα/υπηρεσίες η αναθέτουσα θα καλύψει με καλύτερο ή ικανοποιητικό έστω τρόπο τις ανάγκες της (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ238, 209/2017 και πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 67/2017). Ούτε δια της προδικαστικής προσφυγής εξετάζεται αν τα προϊόντα/υπηρεσίες του προσφεύγοντος είναι αρκούντως καλής ποιότητας ούτε ο οικείος ισχυρισμός δύναται να ληφθεί υπόψη παρά μόνο καθ' ο μέρος καθιστά σαφές το εσφαλμένο και εξ αυτού το αδικαιολόγητο και το ακατάλληλο προς επίτευξη του σχετικού συμβατικού σκοπού, μιας οικείας προδιαγραφής που τον αποκλείει και τούτο μόνο επικουρικά και κατά συνδυασμό με άλλους ισχυρισμούς. Και τούτο διότι, όπως προμνημονεύθηκε, ο εκ μέρους της ΑΕΠΠ έλεγχος επί της καταρχήν ελευθερίας διαμόρφωσης από την αναθέτουσα των οικείων όρων, είναι οριακός και συνίσταται στην κρίση επί τυχόν υπέρβασης των ορίων εκείνων, όπου τρέποντας απλώς επιθυμητά, μη σαφώς συνδεόμενα ή και όλως άσχετα με το συμβατικό αντικείμενο χαρακτηριστικά σε επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις, παραβιάζεται η αρχή της ισότητας υπό το πρίσμα της προστασίας του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, ενώ η αναθέτουσα καταρχήν δεν εμποδίζεται με τη θέσπιση των προδιαγραφών να αποκλείει και προϊόντα με άλλες προδιαγραφές από αυτές που η ίδια κρίνει, χωρίς τούτο να αποτελεί μομφή ή αμφισβήτηση της ποιότητας των αποκλειόμενων προϊόντων. Περαιτέρω και αντιστοίχως, ως έγινε δεκτό και στην σκέψη 13 δεν δύναται παραδεκτά να προβληθεί ισχυρισμός προσφεύγοντος ότι οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να μεταβληθούν ώστε να γίνουν απλώς δεκτά τα προϊόντα του, επί την τυχόν βάση ότι κατ' αυτόν είναι καταλληλότερα ή ότι ακολουθούν κάποια νέα μεθοδολογία και φιλοσοφία, ζήτημα που αφορά τη διαβούλευση των τεχνικών προδιαγραφών και την εξέλιξη της επιστημονικής γνώσης και των παραδεκτών πορισμάτων επί των οποίων κινείται η αναθέτουσα, η οικεία κρίση της οποίας είναι ανέλεγκτη έως τον βαθμό όπου δεν θέτει αδικαιολόγητους όρους.

21. Επειδή η προσφεύγουσα με τον πρώτο λόγο της Προδικαστικής Προσφυγή της υποστηρίζει ότι «B.2.1 για το Προστατευτικό φρεάτιο η μελέτη ορίζει ότι «Θα αποτελείται από χυτό χωρίς ένωση-σύνδεση μεταξύ του πυθμένα και των τοιχωμάτων περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C45 ή αντίστοιχο.» Στο σημείο αυτό έχουμε να παρατηρήσουμε ότι ο ορισμός “C45” είναι ασαφής και απροσδιόριστος καθώς στην Ελλάδα οι κατηγορίες σκυροδέματος που υποστηρίζει ο Ευρωκώδικας 2 και το EN 206-1 είναι για τις συνήθεις χρήσεις: C30/37, C35/45, C40/50, C45/55, C50/60. Το πρώτο ψηφίο προσδιορίζει την αντοχή σε θραύση του σκυροδέματος μετά από 7 ημέρες και το δεύτερο ψηφίο μετά από 28 ημέρες. Ως εκ τούτου η τεχνική απαίτηση θα έπρεπε να παραπέμπει σε μια εξ’ αυτών των κατηγοριών για να είναι κατανοητή για τους διαγωνιζομένους η ελάχιστη απαίτηση αντοχής του σκυροδέματος. Επιπροσθέτως, σημειώνουμε ότι στη συγκεκριμένη μελέτη έχει γίνει μια άτοπη και απλή μετάφραση από ένα λεκτικό τεχνικής προδιαγραφής που προέρχεται από μια διακήρυξη διαγωνισμού της Σερβίας (όπως αναφέρουμε περαιτέρω στο σημείο B.4 της προσφυγής μας) όπου το πρωτογενές κείμενο ορίζει “Ο πυρήνας σκυροδέματος λόγω της υδατοστεγανότητας πρέπει να χυτευτεί σε ένα ενιαίο κομμάτι, από σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος MB 35 (Σύμφωνα με τον Κανονισμό BAB87) ή αντίστοιχο. Σημειώνουμε ότι ο κανονισμός BAB87 είναι ο κανονισμός σκυροδέματος που ήταν μέρος του συστήματος προτύπων της πρώην Γιουγκοσλαβίας (JUS - jugoslovenske standarde) και συνεχίζει να ισχύει στην σημερινή Σερβία. Περαιτέρω η μελέτη ορίζει: “Το μέγιστο βάρος του πυρήνα από σκυρόδεμα θα πρέπει να είναι 3000 κιλά. Τα τοιχώματα του προκατασκευασμένου φρεατίου θα πρέπει να είναι ικανού πάχους, ήτοι τουλάχιστον 5 εκατοστών. Σύμφωνα με την προδιαγραφόμενη γεωμετρία του φρεατίου (1,8x1,8x2,3m) και το ειδικό βάρος του σκυροδέματος (2,35tn/m³ περίπου είναι σαφές ότι προκειμένου να επιτευχθεί το μέγιστο βάρος των 3000 κιλών, ένας απλός υπολογισμός ογκομέτρησης του φρεατίου σε σκυρόδεμα οδηγεί στο αποτέλεσμα για τα τοιχώματα να μην μπορούν να έχουν πάχος μεγαλύτερο από 6-6,5 εκατοστά περίπου.[...] Σε τέτοια επίπεδα πάχους (6-6,5 εκατοστά) δημιουργούνται σοβαρά

προβλήματα επικάλυψης του οπλισμού με το σκυρόδεμα, με κινδύνους λόγω αστοχίας να προκληθούν μελλοντικά ρηγματώσεις και διάβρωση του οπλισμού που θα προκαλέσει περαιτέρω μεγαλύτερες ρηγματώσεις στο σκυρόδεμα με αποτέλεσμα να χάνεται η στεγανότητα στο σκυρόδεμα με αποτέλεσμα να χάνεται η στεγανότητα της κατασκευής και να προκύπτουν εισροές υδάτων εντός του φρεατίου. Το ερώτημα είναι γιατί να θεσπίζεται στη μελέτη μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος του προκατασκευασμένου φρεατίου, ενώ κατασκευές με τοιχώματα μεγαλύτερου πάχους που έχουν σαφέστατα πολύ καλύτερη συμπεριφορά αντοχής στις πιέσεις του εδάφους θα αποκλειστούν διότι το βάρος τους θα είναι μεγαλύτερο από 3000 κιλά? Πιο συγκεκριμένα η εταιρεία μας έχει εξασφαλίσει εγχώρια κατασκευή του προστατευτικού φρεατίου το οποίο κατασκευάζεται από αυτο-συμπυκνούμενο σκυρόδεμα κατηγορίας C30/37 με τοιχώματα πάχους 150mm (δηλαδή τριπλάσιο από το ζητούμενο). Η μακρόχρονη εμπειρία από προμήθειες & εγκαταστάσεις που έχουμε ήδη πραγματοποιήσει σε διάφορους Δήμους της Ελλάδος, αποδεικνύει την άριστη συμπεριφορά του προστατευτικού φρεατίου στο έδαφος και σε δυσμενείς συνθήκες υψηλής στάθμης υδροφόρου ορίζοντα (παραθαλάσσιες περιοχές) χωρίς να έχουν παρουσιαστεί προβλήματα στεγανότητας. Σημειώνουμε πάλι ότι η ορολογία της μελέτης περί μέγιστου βάρους του φρεατίου προέρχεται από μια μετάφραση λεκτικού τεχνικής προδιαγραφής προερχόμενης από μια διακήρυξη διαγωνισμού της Σερβίας[...] όπου το πρωτογενές κείμενο ορίζει “μέγιστο βάρος πυρήνα σκυροδέματος 2500 kg επιτρέπεται απόκλιση ($\pm 10\%$)”.»

22. Επειδή ως προς την απαίτηση C 45 παρατηρούνται τα ακόλουθα. Πράγματι, ως η προσφεύγουσα αναφέρει οι κατηγορίες σκυροδέματος που υποστηρίζει ο Ευρωκώδικας 2 και το EN 206-1 είναι για τις συνήθεις χρήσεις: C30/37, C35/45, C40/50, C45/55, C50/60. Το πρώτο ψηφίο προσδιορίζει την αντοχή σε θραύση του σκυροδέματος μετά από 7 ημέρες και το δεύτερο ψηφίο μετά από 28 ημέρες. Η απαιτούμενη τεχνική απαίτηση C 45 ουδόλως είναι ασαφής , αόριστη και απροσδιόριστη καθόσον, ως και η προσφεύγουσα

ομολογεί δεν υπάρχει άλλο σήμα C 45 παρά μόνο το C 45/55, το οποίο, ως η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται στις με αρ. 139/12/11-5-2018 απόψεις της, κοινώς στην αγορά αναφέρεται ως C 45. Ως εκ τούτου ανεξαρτήτως του ότι ο επίμαχος όρος της διακήρυξης δεν εμπόδιζε την υποβολή τεχνικής προσφοράς εκ μέρους της προσφεύγουσας, έστω υπό επιφύλαξη, πάντως η τελευταία διατηρούσε την ευχέρεια να ακολουθήσει την καθοριζόμενη στο άρθρο 2.1.3 της διακήρυξης διαδικασία και να ζητήσει, πριν την υποβολή της προσφοράς της, την παροχή διευκρινήσεων, ως προς τα σημεία των τεχνικών προδιαγραφών, τα οποία, κατά την γνώμη της, έχρηζαν περαιτέρω επεξηγήσεων, τυχόν δε εκδιδόμενη πράξη περί παροχής διευκρινήσεων αποτελεί εκτελεστή πράξη, ενώ εξάλλου, εφόσον δεν αμφισβητηθεί η νομιμότητάς της, οι παρεχόμενες με αυτήν διευκρινήσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακήρυξης στους οποίους αναφέρονται (ΔΕφΑθ 437/2013, ΕΑ ΣτΕ 254/2012). Στην προκειμένη περίπτωση πάντως, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι ακολούθησε την πιο πάνω διαδικασία για την παροχή διευκρινήσεων, όπως είχε δυνατότητα, κατά τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη και δεν μπόρεσε να υποβάλλει προσφορά στον διαγωνισμό, έστω υπό επιφύλαξη. Στη σελίδα δε 6 της υπό κρίση προσφυγής της ομολογεί ότι δεν διαθέτει το εν λόγω σκυρόδεμα, αλλά σκυρόδεμα κατηγορίας C 30/37, ήτοι διαφορετικό από το απαιτούμενο στην υπό κρίση διακήρυξη. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος και πρέπει να απορριφθεί. Ως προς δε το μέγιστο βάρος του πυρήνα από σκυρόδεμα το οποίο σύμφωνα με τη διακήρυξη θα πρέπει να είναι 3000 κιλά και τα τοιχώματα του προκατασκευασμένου φρεατίου, τα οποία σύμφωνα με τη διακήρυξη θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 5 εκατοστών λεκτέα είναι τα κάτωθι: Σύμφωνα με το πρότυπο EN 206: 2013 + α1: 2016, μεταξύ άλλων παρουσιάζεται και η ταξινόμηση του σκυροδέματος κατά βάρος (σκυρόδεμα κανονικού βάρους, βαρύ σκυρόδεμα και ελαφρύ σκυρόδεμα). Ως εκ τούτου, η δήλωση ότι το ειδικό βάρος σκυροδέματος είναι 2,35t / m³, δεν είναι ακριβής και δεν μπορεί να γίνει γενικά αποδεκτό για το βάρος του σκυροδέματος, καθώς δεν είναι δυνατόν να γίνεται αναφορά για τους

συγκεκριμένους υπολογισμούς ανά κυβικό. Η σωστή διαδικασία παρουσιάζεται όταν ο διαγωνιζόμενος έχει επιλέξει το σκυρόδεμα το οποίο μπορεί να ικανοποιήσει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά. Για τους ανωτέρω λόγους, είναι απαραίτητος ο καθορισμός της μέγιστης μάζας του φρεατίου του σκυροδέματος. Η προσφεύγουσα, ως ορθώς ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της, προβαίνει σε λανθασμένο υπολογισμό του συνολικού όγκου του σκυροδέματος και τούτο διότι πολλαπλασιάζει τις διαστάσεις των τοιχωμάτων με τον αριθμό 4, ήτοι χρησιμοποιεί δύο φορές τον όγκο της ίδιας γωνίας. Ο ισχυρισμός δε της προσφεύγουσας ότι στο σκυρόδεμα πάχους 6-6,5 εκ. δημιουργούνται ρηγματώσεις και διάβρωση είναι αόριστος, αυθαίρετος και τεχνικά ατεκμηρίωτος, καθώς δεν προσάγει συγκεκριμένες επιστημονικές μελέτες - στοιχεία τεκμηρίωσης προς υποστήριξη του ισχυρισμού της και ως εκ τούτου απορριπτέος. Στο ερώτημα που τίθεται με τον πρώτο λόγο της προδικαστικής προσφυγής σχετικά με ποιο λόγο «να θεσπίζεται στη μελέτη μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος του προκατασκευασμένου φρεατίου, ενώ κατασκευές με τοιχώματα μεγαλύτερου πάχους που έχουν σαφέστατα πολύ καλύτερη συμπεριφορά αντοχής στις πιέσεις του εδάφους θα αποκλειστούν διότι το βάρος τους θα είναι μεγαλύτερο από 3000 κιλά? », η αναθέτουσα αρχή αιτιολογεί πλήρως το λόγο που ζητείται η τιμή να είναι 3.000 κιλά αναφέροντας συγκεκριμένα ότι «Κάτω από το προκατασκευασμένο φρεάτιο του σκυροδέματος, υπάρχει χώμα που είναι αναγκαίο να αντέξει το βάρος του σκυροδέματος χωρίς να “καθιζήσει” το έδαφος, το οποίο θα συμβάλλει στην παραμόρφωση της θέσης του συνόλου του κάδου συμπεριλαμβανομένου και του φρεατίου. Εάν το “προστατευτικό στρώμα” πχ. στρώμα σκυροδέματος ή χαλικιού δεν μπορεί να παρέχει επαρκή συμπίεστικότητα, τότε θα είναι απαραίτητη η εκσκαφή σε μεγαλύτερο βάθος και η τοποθέτηση μεγαλύτερου στρώματος σκυροδέματος ή χαλικιού. Το να σκάβουμε βαθιά για να προσπαθήσουμε να έχουμε ασφαλή θεμελίωση, σε αυτή την περίπτωση είναι πρόβλημα επειδή το σύστημα του υπόγειου κάδου θα εγκατασταθεί σε αστική περιοχή. Το ίδιο πρόβλημα της “σαθρότητας” του εδάφους και της παραμόρφωσης της θέσης του κάδου απορριμμάτων μπορεί να προκληθεί εάν υπάρχουν υπόγεια ύδατα.

Λόγω των ανωτέρω, καθίσταται αναγκαίο το βάρος του σκυροδέματος να είναι όσο το δυνατόν μικρότερο. Επίσης, αναφέρεται ότι οι κάδοι πρόκειται να τοποθετηθούν σε αστικές περιοχές. Μικρότερο βάρος φρεατίου σημαίνει ανάγκη για μικρότερης ανυψωτικής ικανότητας γερανούς (που βρίσκονται τοποθετημένοι στα φορτηγά συλλογής απορριμμάτων) για την ανύψωση και επανατοποθέτησή του συστήματος υπόγειου κάδου στη θέση του, καθώς και μικρότερη επίδραση (πίεση) στο έδαφος.» Συνεπώς, κρίνεται από το Κλιμάκιο ότι η αναθέτουσα αιτιολόγησε πειστικά ότι ο περιορισμός αυτός δεν είναι υπέρμετρος με βάση την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον αιτιολογείται επαρκώς από τη σκοπιμότητά της. Μάλιστα η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε λεπτομερή ανάλυση του λόγου που απαιτείται από τη διακήρυξη σκυρόδεμα κατηγορίας C45/55 και όχι C30/37, ως απαραδέκτως η προσφεύγουσα προσπαθεί να καθορίσει τα τεχνικά χαρακτηριστικά του με βάση τις δικές της επαγγελματικές ανάγκες επισημαίνοντας ότι «το σκυρόδεμα κατηγορίας C45/55 : 1. είναι ισχυρό και έχει μεγαλύτερη αντοχή σε σχέση με το σκυρόδεμα κατηγορίας C30/37. Ως γνωστόν λόγω της σύνθεσής του είναι και πιο ακριβό σαν υλικό από το σκυρόδεμα κατηγορίας C30/37. 2. παράγεται και χρησιμοποιείται στην εγχώρια αγορά και επιπλέον ότι η ελάχιστη χαρακτηριστική θλιπτική αντοχή κυλινδρικού και κυβικού δοκιμίου της κατηγορίας του σκυροδέματος C45/55 είναι σαφώς μεγαλύτερη από ότι της κατηγορίας σκυροδέματος C30/37.» Κατά συνέπεια, ο συγκεκριμένος όρος της διακήρυξης είναι εύλογος και έχει τεθεί σε προφανή αναλογία με το αντικείμενο του διαγωνισμού. Κατόπιν των ανωτέρω γίνεται δεκτό ότι οι συγκεκριμένες προδιαγραφές αιτιολογούνται απολύτως ως αναγκαίες και συνδεδεμένες με το αντικείμενο της σύμβασης και τις συνθήκες του τόπου εγκατάστασης του υπό προμήθεια προϊόντος, ως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή και οι ανωτέρω λόγοι της προσφυγής ως αβάσιμοι, αόριστοι και εκκινούμενοι από λάθος υπολογισμούς πρέπει να απορριφθούν.

23. Επειδή, επιπλέον η προσφεύγουσα με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, ως προς τις απαιτούμενες τεχνικές προδιαγραφές για το Κάδο

αποθήκευσης απορριμμάτων που ορίζονται στη σελίδα 10 και 11 της μελέτης, ήτοι ότι «ο κάδος αποθήκευσης απορριμμάτων θα πρέπει να είναι κατασκευασμένος από πολυεστέρα ή κατάλληλο πλαστικό υλικό πλήρως ανθεκτικό στη διάβρωση και επαρκώς εύκαμπτο ώστε να αντέχει σε κτυπήματα και προσκρούσεις το οποίο θα είναι και πυράντοχο (αυτοσβενόμενο). Επίσης ότι ο κάδος για την προστασία του από προσκρούσεις θα περιβάλλεται από χαλύβδινο πλαίσιο γαλβανισμένο εν θερμώ με ελάχιστο πάχος 2mm, εφοδιασμένο με κυλιόμενους τροχούς σύμφωνα με το πρότυπο EN 840-3. Η ελάχιστη φέρουσα ικανότητα του κάδου χωρίς παραμόρφωση θα πρέπει να είναι 1000 κιλά και η μέγιστη ικανότητας αντοχής 2500 κιλά. Ολόκληρο το συναρμολογημένο σύνολο θα πρέπει να πληροί τα μηχανικά χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού προτύπου EN-13071-1:2008» ισχυρίζεται ότι «1. Το πρότυπο EN 840-3 με αγγλικό τίτλο "Mobile waste and recycling containers. Part 3: Containers with 4 wheels with a capacity up to 1.300 l with dome lid(s), for trunnion and/or comb lifting devices - Dimensions and design" παραπέμπει με σαφήνεια σε τροχήλατους (τετράτροχους) κάδους χωρ. έως 1300 lit με καμπυλωτό καπάκι (που λειτουργεί με το σύστημα αιώρας). Επομένως ένας κάδος χωρ. 3000 lit δεν δύναται να εμπίπτει στο εν λόγω πρότυπο EN 840-3 και κανένας διαπιστευμένος φορέας δεν θα μπορεί να πιστοποιήσει την συμμόρφωσή του με τις απαιτήσεις του προτύπου αυτού. Περαιτέρω διερωτώμεθα ποια είναι η σκοπιμότητα το να φέρει ο κάδος σύστημα κυλίσεως από τη στιγμή που για τον χειρισμό του προβλέπεται να χρησιμοποιείται σύστημα γερανού ανύψωσης (τύπου παπαγάλου με απλό άγκιστρο)? 2. Σύμφωνα με την παρ. 5.3 του προτύπου EN-13071-1:2008, οι δοκιμές αντοχής φορτίου σε ανύψωση διεξάγονται με πλήρωση του κάδου με υλικό ειδικού βάρους $\rho = 400 \text{ kg/m}^3$, δηλαδή για έναν κάδο χωρ. 3000 lit, αυτός ο κάδος θα πρέπει να αντεπεξέλθει θετικά στις προδιαγραφόμενες δοκιμές με φορτίο 1200 kg τουλάχιστον και όχι 1000 kg που θέτει η μελέτη.3. Δεν κατανοούμε την απαίτηση για το πλαστικό κέλυφος (ή από πολυεστέρα) του κάδου να περιβάλλεται από χαλύβδινο πλαίσιο ("κορσέ"). Γιατί να αποκλείεται ένας κατασκευαστής όταν αυτός έχει σχεδιάσει ένα κάδο

αποθήκευσης χωρίς μεταλλικό πλαίσιο ο οποίος όμως είναι κατάλληλα κατασκευασμένος (ποιοτικά χαρακτηριστικά υλικού και πάχη τοιχωμάτων) ώστε να ικανοποιεί με πλήρη επιτυχία τις προβλεπόμενες δοκιμές αντοχής σε προσκρούσεις του προτύπου EN-13071-1:2008 για τις οποίες προσκομίζει σχετικό πιστοποιητικό (ιδίως δοκιμή σε εξωτερικές προσκρούσεις ως προδιαγράφεται στην παρ. 6.3.1 του προτύπου, μηχανική αντοχή διατάξεων ανάρτησης ως προδιαγράφεται στην παρ. 6.3.3 του προτύπου, κλπ). Η αναγκαιότητα χρήσης αυτού του πρόσθετου προστατευτικού μεταλλικού πλαισίου αφορά κατασκευές που πιθανόν το πλαστικό κέλυφος από μόνο του (όπως π.χ. μια κατασκευή από πολυεστέρα που είναι πιο εύθραυστη) δεν θα είχε τις απαιτούμενες μηχανικές αντοχές σε προσκρούσεις που αναφέρονται στο πρότυπο.»

24. Επειδή η αναθέτουσα αρχή με τις κατατεθειμένες απόψεις της αντικρούει τις ως άνω αιτιάσεις της προσφεύγουσας αιτιολογώντας επαρκώς την αναγκαιότητα θέσπισης των επίμαχων προδιαγραφών, αναφέροντας ότι «σύμφωνα με την Μελέτη εννοείται ότι ο κάδος θα πρέπει να είναι εφοδιασμένος με κυλιόμενους τροχούς καθώς και με λαβές ανύψωσης, σύμφωνα με το πρότυπο EN 840-3, για όλο το συγκρότημα. Το πρότυπο 1501-5 αποτελεί πρότυπο για τα οχήματα συλλογής απορριμμάτων - Γενικές απαιτήσεις και απαιτήσεις ασφαλείας, χωρίς περιορισμό στον τύπο του κάδου συλλογής απορριμμάτων. Ως εκ τούτου, σε μία από τις παραγράφους, το ύψος των λαβών ανύψωσης που πρέπει να τοποθετηθούν στο όχημα εκφόρτωσης δηλώνεται σαφώς από τα δεδομένα του προτύπου 840-3 (1501-5: 2011, Παράρτημα Α, σελίδα 56, πίνακας α.4 -1) με γραπτό "Σχήμα Α.4-1 - Σύστημα συλλογής για κάδους σύμφωνα με το EN 840-2 και EN 840-3", χωρίς τον καθορισμένο περιορισμό με τον τύπο του κάδου. Έτσι, στην παραπάνω παράγραφο, το ύψος των λαβών ανύψωσης μπορεί να οριστεί μέσω του τρόπου εκφόρτωσης περιστρέφοντας τον κάδο ανεξάρτητα από το αν ο κάδος είναι πάνω από το έδαφος ή υπόγειος. Καθώς η μέθοδος εκφόρτωσης του κάδου είναι, στην περίπτωση αυτή μέσω των λαβών για περιστροφή, οι συγκεκριμένες διαστάσεις

πρέπει να συμφωνούν με το σύστημα εκκένωσης των οχημάτων συλλογής απορριμμάτων που διαθέτει ο Δήμος μας (βλ. φωτογραφία). Συνεπώς η συγκεκριμένη προδιαγραφή απαιτείται από τον εξοπλισμό εκφόρτωσης (απορριμματοφόρο με γερανάκι) που διαθέτει ήδη ο Δήμος. Επομένως, η άμεση σύνδεση μεταξύ αυτών των δύο προτύπων υπάρχει, καθώς το πρότυπο 1501-5 αναφέρεται απευθείας στο πρότυπο 840-3 στην περίπτωση αυτή. Η χρήση των κυλιόμενων τροχών, στο κάτω μέρος του κάδου απορριμμάτων, διευκολύνει τον χειρισμό και την τοποθέτηση του κάδου όταν ένας γερανός τοποθετεί τον κάδο δίπλα στο όχημα συλλογής αποβλήτων και επίσης προστατεύει τον κάδο ενώ παράλληλα εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη διάρκεια ζωής του πυθμένα του κάδου λόγω του ότι εμποδίζει το σύρσιμο του κάδου απορριμμάτων και στο "πυθμένα" και στο δρόμο.» Σχετικά δε με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ως εκτέθηκε αναλυτικά στην σκέψη 23 υπό στοιχείο 2. λεκτέα είναι τα κάτωθι :Σύμφωνα με την αναθέτουσα αρχή, με βάση το EN-13071-1: 2008 παρ. 5.3, οι δοκιμές αντοχής σε ανύψωση φορτίου διεξάγονται με πλήρωση του κάδου με υλικό ειδικού βάρους $\rho = 400 \text{ kg/m}^3$ και σύμφωνα με την παρ. 4.7 «Συνολικός ωφέλιμος όγκος» αναφέρεται ότι ο συνολικός ωφέλιμος όγκος θα πρέπει να προκύψει έπειτα από υπολογισμό, ενώ θα πρέπει να είναι εντός $\pm 10\%$ του ονομαστικού όγκου. Βάσει όλων των παραπάνω, προκύπτει ότι στους εσωτερικούς κάδους ονομαστικού όγκου 3 m^3 , και ωφέλιμου όγκου $2,7 \text{ m}^3$, μπορεί να χρησιμοποιηθεί το ανωτέρω, ήτοι σημαίνει ότι η ελάχιστη φέρουσα ικανότητα αυτού του κάδου (παρόλο που έχει ταξινομηθεί ως 3 m^3) είναι λίγο πάνω από 1.000 kg (ήτοι 1.080 kg). Συνεπώς η αιτίαση αυτή της προσφεύγουσας , ότι δηλαδή η ελάχιστη φέρουσα του κάδου χωρίς παραμόρφωση θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 1200 κιλά , προβάλλεται απαραδέκτως, με δεδομένο ότι, ως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή , η ελάχιστη φέρουσα ικανότητα δηλώθηκε ως τουλάχιστον 1000kg και είναι αποδεκτές όλες οι τιμές πάνω από αυτήν. Επιπλέον, η αναθέτουσα αρχή αντικρούει αρκούντως ικανοποιητικά κατά την κρίση του Κλιμακίου τις αιτιάσεις/επισημάνσεις της προσφεύγουσας περί της απαίτησης για το πλαστικό κέλυφος (ή από πολυεστέρα) του κάδου να περιβάλλεται από

χαλύβδινο πλαίσιο (“κορσέ”) στις υποβληθείσες απόψεις της, επισημαίνοντας ότι: «Στην μελέτη αναφέρεται ότι « ο κάδος απορριμμάτων θα πρέπει να είναι κατασκευασμένος από πολυεστέρα ή κατάλληλο πλαστικό υλικό πλήρως ανθεκτικό στη διάβρωση και επαρκώς εύκαμπτο ώστε να αντέχει σε κτυπήματα και προσκρούσεις το οποίο θα είναι και πυράντοχο (αυτοσβενόμενο)”. Δεν υπάρχει αναφορά στην μελέτη αποκλειστικά σε πολυεστέρα αλλά και σε άλλο υλικό (πλαστικό), τίθενται όμως για όλα συγκεκριμένες απαιτήσεις αντοχής, συντήρησης και εύκολης επιδιόρθωσης και επιπλέον να είναι και πυράντοχο (αυτοσβενόμενο), απαιτήσεις απολύτως αποδεκτές για την ασφάλεια και συντήρηση του υπό προμήθεια εξοπλισμού του Δήμου, που συνεπάγεται αυτονόητα και την εξοικονόμηση δημοσίου χρήματος για τον Δήμο μας. Στην μελέτη δεν γίνεται αποκλεισμός άλλων πλαστικών υλικών. Η αναφορά στον πολυεστέρα γίνεται καθώς είναι υλικό το οποίο έχει ένα πλεονέκτημα στην εύκολη επισκευή των κατεστραμμένων τμημάτων του χωρίς την ανάγκη αντικατάστασης ολόκληρου του τμήματος (επισκευή μόνο κατεστραμμένων τμημάτων), γεγονός που μειώνει το κόστος συντήρησης. Είναι σύνηθες φαινόμενο να προκαλούνται ζημιές κατά την καθημερινή απόρριψη των αστικών αποβλήτων. Για το λόγο αυτό, και με βάση τα ανωτέρω, εκτός από τα πλεονεκτήματα του υλικού των επιλογών επισκευής, έχει προστεθεί και το μεταλλικό πλαίσιο, το οποίο δύναται να μειώσει την πιθανότητα ζημιάς. Η χρήση των κυλιόμενων τροχών, στο κάτω μέρος του κάδου απορριμμάτων, διευκολύνει τον χειρισμό και τη τοποθέτηση του κάδου όταν ένας γερανός τοποθετεί τον κάδο δίπλα στο όχημα συλλογής αποβλήτων και επίσης προστατεύει τον κάδο ενώ παράλληλα εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη διάρκεια ζωής του πυθμένα του κάδου αλλά και του οδοστρώματος λόγω του ότι εμποδίζει το σύρσιμο του κάδου απορριμμάτων στο “πυθμένα”. Ένας κάδος απορριμμάτων χωρίς επιπλέον ενισχύσεις δεν επιτρέπει την επισκευή του σε περίπτωση ζημιών αλλά θα απαιτούσε την πλήρη αντικατάστασή του με επιπλέον κόστη αφού η φθορά του θα το καθιστούσε άχρηστο. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ταχύτητα και η απλή χρήση του γερανοβραχίονα χωρίς την χρήση σταθεροποιητή (ποδαρικά), απαιτείται το μέγιστο βάρος του κάδου απορριμμάτων να είναι 150 kg. Επιπλέον

για τη συλλογή των αποβλήτων οι κάδοι που θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να είναι έτσι σχεδιασμένοι ώστε, να μην απαιτείται η επιπλέον χρήση σταθεροποιητών για τη λειτουργία του μηχανισμού γερανών, κάτι που επιβάρυνε την διαδικασία με επιπλέον χρόνο και θα δημιουργούσε κυκλοφοριακά προβλήματα στον ιστό της πόλης μας.» Όπως συνεπώς προκύπτει από όσα αναπτύσσει διεξοδικά η αναθέτουσα, η θέσπιση των ανωτέρω απαιτήσεων στον επίμαχο όρο της διακήρυξης, είναι επιβεβλημένη ανάγκη για την ασφάλεια και συντήρηση του υπό προμήθεια εξοπλισμού του Δήμου που συνεπάγεται αυτονότητα και την εξοικονόμηση δημοσίου χρήματος για τον Δήμο. Κατά συνέπεια, οι συγκεκριμένοι όροι της διακήρυξης αιτιολογούνται επαρκώς, είναι εύλογοι και έχει τεθεί σε προφανή αναλογία με το αντικείμενο του διαγωνισμού και οι ανωτέρω λόγοι της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

25. Επειδή, περαιτέρω η προσφεύγουσα με τον τρίτο λόγο της προσφυγής της, ως προς τις απαιτούμενες προδιαγραφές για την πλατφόρμα ασφαλείας, που ορίζονται στη σελίδα 11 και 12 της μελέτης, ήτοι ότι η «πλατφόρμα ασφαλείας θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη από χαλύβδινα προφίλ πάχους περίπου 3 και 4mm, επικαλυμμένα με φύλλο χάλυβα πάχους 2mm. Για την ασφάλεια του κοινού αλλά και του προσωπικού αποκομιδής κατά την διαδικασία ανύψωσης και εκφόρτωσης του κάδου, ο εσωτερικός χώρος του υπόγειου προστατευτικού φρεατίου θα είναι εξοπλισμένος με μια μετακινούμενη πλατφόρμα η οποία θα βρίσκεται κάτω από τον κάδο. Κατά την ανύψωση του κάδου η εν λόγω πλατφόρμα, θα πρέπει να μετακινείται προς τα πάνω μέχρι τη στάθμη του πεζοδρομίου ώστε να καλύπτει με ασφάλεια το άνοιγμα του υπόγειου τμήματος και να προστατεύει τους διερχόμενους όσο ο κάδος βρίσκεται απομακρυσμένος από το χώρο του φρεατίου. Η πλατφόρμα ασφαλείας θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο EN.13701-2 και θα είναι πιστοποιημένη να έχει αντοχή σε φορτίο βάρους τουλάχιστον 250 Kg» ισχυρίζεται ότι «1. Προδιαγράφονται κατασκευές μόνο από χάλυβα, αποκλείοντας κατασκευές από άλλο μέταλλο (π.χ. αλουμίνιο) που μπορούν να έχουν αντίστοιχες μηχανικές αντοχές με πλεονέκτημα όμως να έχουν καλύτερη συμπεριφορά στη διάβρωση. 2.

Επιπροσθέτως ορίζεται ότι η διάταξη της πλατφόρμας ασφαλείας θα πρέπει να βρίσκεται από την κάτω πλευρά του κάδου, αποκλείοντας άλλο τρόπο λειτουργίας όπως το σύστημα που προσφέρει η εταιρία μας όπου η διάταξη της πλατφόρμας ασφαλείας βρίσκεται στο πλάι του κάδου και αναπτύσσεται σε οριζόντια θέση με την απομάκρυνση του κάδου παρέχοντας τις αντίστοιχες συνθήκες ασφάλειας. 3. Σύμφωνα με την παρ. 4.3.3 του προτύπου EN- 13071-2:2008, η πλατφόρμα ασφαλείας θα πρέπει να αντέχει σε ελάχιστο φορτίο 150 kg που ασκείται σε κάθε σημείο εντός ενός κύκλου διαμέτρου 300 mm χωρίς να υποχωρήσει προς τα κάτω με βύθισμα όχι μεγαλύτερο των 150mm. Σύμφωνα με την παρ. 6.2.2.2 του εν λόγω προτύπου το φορτίο των 150kg θα πρέπει να εφαρμοστεί σε τουλάχιστον 8 σημεία επί της επιφάνειας της πλατφόρμας ασφαλείας για χρονικό διάστημα ενός λεπτού τουλάχιστον. Το δε σκεπτικό της δοκιμής αυτής είναι ουσιαστικά η αποτροπή ατυχήματος σε περίπτωση που ένα άτομο βάρους έως 150 kg βρεθεί πάνω στην επιφάνεια της πλατφόρμας ασφαλείας. Επομένως η απαίτηση της μελέτης για αντοχή φορτίου βάρους 250 kg τουλάχιστον πρέπει να θεωρηθεί ως υπέρμετρη καθόσον υπερβαίνει τα προβλεπόμενα του ευρωπαϊκού προτύπου EN-13071-2:2008.»

26. Επειδή η αναθέτουσα αρχή με τις κατατεθειμένες απόψεις της αντικρούει τις ως άνω αιτιάσεις της προσφεύγουσας αιτιολογώντας επαρκώς την αναγκαιότητα θέσπισης των επίμαχων προδιαγραφών και τους λόγους που έχει επιλεγεί ο χάλυβας λόγω των ιδιοτήτων του σε σχέση με το αλουμίνιο που αναφέρει η προσφεύγουσα, αναφέροντας ότι «Ο μηχανικές ιδιότητες του χάλυβα είναι υψηλότερες από αυτές του αλουμινίου και πιο συγκεκριμένα: Ο χάλυβας έχει υψηλότερο μέτρο ελαστικότητας από το αλουμίνιο. Ο χάλυβας έχει υψηλότερο φορτίο αστοχίας σε λυγισμό. Με την αύξηση της θερμοκρασίας ο χάλυβας τείνει να χάνει πιο αργά την αντοχή του σε σχέση με το αλουμίνιο. Η διαστολή και η συστολή που παρουσιάζει ο χάλυβας είναι 2 φορές μικρότερη σε σχέση με το αλουμίνιο. Ο χάλυβας έχει πολύ μεγάλη αντοχή στη διάβρωση. Ο χάλυβας διατηρεί την μορφή του και πιο συγκεκριμένα τις διαστάσεις του παρ' όλη την υγρασία που μπορεί να υπάρχει γύρω του, καθώς δεν προσβάλλεται

από την συστολή και διαστολή που προκαλείται από την υγρασία. Ο χάλυβας παρουσιάζει μεγάλη αντοχή στις καιρικές συνθήκες, ενώ είναι ένα "άφλεκτο" υλικό το οποίο κυρίως δεν επιτρέπει την εξάπλωση των πιθανών πυρκαγιών. Ο χάλυβας είναι ένα ιδανικό υλικό, καθώς έχει τη δυνατότητα να απορροφά τις δονήσεις κάτι το οποίο οφείλεται κυρίως στην ελαφρότητα και ελαστικότητά του. Ο χάλυβας λόγω του ότι είναι ανόργανο υλικό, δεν ραγίζει, ενώ δεν προσβάλλεται από μύκητες ή άλλα παράσιτα.». Επιπλέον, όσον αφορά στην απαίτηση η πλατφόρμα ασφαλείας να είναι από κάτω και όχι στο πλάι του κάδου, όπως προτείνει η προσφεύγουσα στην υπό κρίση προσφυγή της, αφενός αιτιολογείται η θέσπιση της απαίτησης αυτής από το κείμενο της μελέτης καθώς αναφέρεται ότι τίθεται «για την ασφάλεια του κοινού αλλά και του προσωπικού αποκομιδής κατά τη διαδικασία ανύψωσης και εκφόρτωσης του κάδου» αφετέρου η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε λεπτομερέστατη ανάλυση των λόγων που η εν λόγω απαίτηση είναι αναγκαία υποστηρίζοντας ότι «Η πλατφόρμα ασφαλείας δεν θα πρέπει να είναι στο πλάι καθώς δημιουργεί πρόβλημα όταν εισέρχεται ο κάδος αποθήκευσης απορριμμάτων στην εσοχή και δημιουργεί σαφή πίεση (ζημιά) στον κάδο απορριμμάτων όταν εισέρχεται στο προκατασκευασμένο φρεάτιο. Επιπλέον όταν ο κάδος βρίσκεται στο γερανό και δεν βρίσκεται μέσα στο φρεάτιο, η πλατφόρμα ασφαλείας έρχεται σε οριζόντια θέση καλύπτοντας πλήρως την οπή, αποτρέποντας τον κίνδυνο για κάθε διερχόμενο ή εργαζόμενο, εξασφαλίζοντας την μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια. Για την πλατφόρμα που προτείνεται στην προσφυγή, όταν ο κάδος τοποθετείται πάνω στην πλατφόρμα ασφαλείας, ο κάδος την πιέζει να επιστρέψει στο πλάι. Λόγω των λεπτών χειρισμών των χειριστών, η εισχώρηση του κάδου πρόκειται να πραγματοποιείται σταδιακά και όχι απότομα για λόγους ασφαλείας με αποτέλεσμα η πλατφόρμα ασφαλείας να πιέζεται σταδιακά και να ανοίγει σταδιακά. Για το λόγο αυτό, η πλατφόρμα παρουσιάζει κλίση μέχρι να έρθει στην κατακόρυφη αρχικής της θέση. Για αυτούς τους λόγους επιλέγεται να τοποθετείται η πλατφόρμα ασφαλείας κάτω από τον κάδο. Στην πλατφόρμα που προτείνεται στην προσφυγή, όταν ο κάδος εισέρχεται ενώ η πλατφόρμα ασφαλείας βρίσκεται σε κλίση, ο κάδος ακολουθεί την κίνηση της πλατφόρμας

και αποκτά και αυτός κλίση ταυτόχρονα (γέρνει). Η πλατφόρμα τείνει να σπρώχνει τον κάδο και να τον παρασύρει σε λανθασμένη κλίση. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο για τον χειριστή να κεντράρει τον κάδο απορριμμάτων, να τον ανασηκώσει από την κλίση και να τον σπρώξει μέσα στο φρεάτιο, πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε τραυματισμό των εργαζομένων». Άλλωστε, δέον να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το δικό της προϊόν λειτουργεί με διαφορετικό τρόπο, όπου η διάταξη της πλατφόρμας ασφαλείας βρίσκεται στο πλάι του κάδου και αναπτύσσεται σε οριζόντια θέση με την απομάκρυνση του κάδου παρέχοντας τις αντίστοιχες συνθήκες ασφαλείας, ώστε να είναι εξίσου αποτελεσματικό χωρίς ωστόσο να προβαίνει σε λεπτομερή προβολή των θετικών χαρακτηριστικών του προϊόντος της δεν αναιρεί τη χρησιμότητα του οικείου χαρακτηριστικού. Υπό την έννοια αυτή, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κάποιον αποδεδειγμένο λόγο για τον οποίο ειδικώς αυτή καθαυτή η προσβληθείσα προδιαγραφή είναι ακατάλληλη, εσφαλμένη, μη χρηστική και αδικαιολόγητη. Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, και έγινε δεκτό ανωτέρω μια τεχνική προδιαγραφή δεν παύει να είναι σύνομη για τον μόνο λόγο ότι αποκλείει το προϊόν ενός προμηθευτή ούτε εξάλλου είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός, ότι η αναθέτουσα όφειλε να μην θέσει τον οικείο όρο, τη χρησιμότητα του οποίου δεν αρνείται η προσφεύγουσα, προκειμένου να γίνει δεκτό το δικό του προϊόν διότι έχει άλλα χαρακτηριστικά που του προσδίδουν ίση αποτελεσματικότητα, επίκληση η οποία εξάλλου προβάλλεται αναπόδεικτα. Και τούτο, διότι υπό αυτή τη λογική δεν θα δύναντο να θεσπισθούν προδιαγραφές, αφού οποιοσδήποτε θα μπορούσε να επικαλεσθεί ισοδύναμο ή παρόμοιο αποτέλεσμα παρά τη μη τήρησή τους. Συνεπώς το αρμόδιο Κλιμάκιο κρίνει ότι η εν λόγω προδιαγραφή δεν είναι καταρχήν εσφαλμένη, άρα ακατάλληλη και συνεπώς αδικαιολόγητη. Ως προς δε τον ισχυρισμό ότι η απαίτηση της μελέτης για αντοχή φορτίου βάρους 250kg τουλάχιστον είναι επέρμετρη καθώς υπερβαίνει τα προβλεπόμενα του ευρωπαϊκού προτύπου EN-13071-2:2008 λεκτέα είναι τα ακόλουθα. Η προσφεύγουσα δεν αναφέρει αν διαθέτει ή όχι το συγκεκριμένο τεχνικό χαρακτηριστικό της πλατφόρμας ασφαλείας ή αν δύναται να αιτηθεί την δοκιμή

υψηλότερων τιμών αντοχής σε φορτίο βάρους ώστε να εξασφαλίσει την εν λόγω απαίτηση της μελέτης. Η αναθέτουσα αρχή από την άλλη αιτιολογεί επαρκώς την αναγκαιότητα θέσπισης της εν λόγω μεγαλύτερης τιμής καθώς και το επιδιωκόμενο με αυτήν αποτέλεσμα,, ισχυριζόμενη ότι «Η αναφορά στην μεγαλύτερη τιμή γίνεται για λόγους ασφαλείας, στην περίπτωση που παραπάνω από 2 άτομα (πεζοί ή υπάλληλοι του Δήμου) σταθούν πάνω από την πλατφόρμα ασφαλείας», αναφέροντας παράλληλα ότι για την τεκμηρίωση της αντοχής της πλατφόρμας ασφαλείας για αντοχή φορτίου βάρους τουλάχιστον 250 Kg που ασκείται σε φορτίο εντός κύκλου διαμέτρου 300 εκατοστών, μπορεί να αποδειχθεί μέσω της υποβολής αναφοράς δοκιμής που μπορεί να αιτηθούν οι διαγωνιζόμενοι, η οποία θα αφορά τα τεχνικά χαρακτηριστικά της πλατφόρμας ασφαλείας σύμφωνα με το πρότυπο το οποίο θα είναι κατασκευασμένη ήτοι 13071-2, και στην οποία θα παρουσιάζεται εάν η πλατφόρμα έχει ελεγχθεί και δοκιμαστεί για μεγαλύτερο βάρος. Εξάλλου ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι απορριπτός προεχόντως ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος διότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιο ειδικό και συγκεκριμένο τρόπο βλάπτεται ή αποτρέπεται από την υποβολή προσφοράς, έστω και με επιφύλαξη, εξαιτίας της ύπαρξης του επίμαχου όρου. Επομένως, οι ως άνω προσβαλλόμενοι όροι δεν προκύπτουν ως ακατάλληλοι και εν γένει αδικαιολόγητοι και συνεπώς δεν συνιστούν μη νόμιμους και αδικαιολόγητους περιορισμούς του ανταγωνισμού. Κατ' αποτέλεσμα, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος ως άνω οικείος λόγος της προσφυγής.

27. Επειδή, περαιτέρω η προσφεύγουσα με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής της, ως προς τις απαιτούμενες προδιαγραφές για την πλατφόρμα πεζοδρόμου, που ορίζονται στη σελίδα 11 και 12 της μελέτης, ήτοι ότι «η πλατφόρμα θα πρέπει να καλύπτεται με τουλάχιστον 2 στρώματα κάλυψης και πιο συγκεκριμένα με ένα (1) φύλλο γαλβανισμένου χάλυβα ελάχιστου πάχους 2mm και με ένα (1) φύλλο αλουμινίου ελάχιστου πάχους 3mm. Για την αποφυγή διείσδυσης βρόχινου νερού, απαραίτητη θα είναι η τοποθέτηση ενός ακόμα υλικού ανάμεσα στα δυο ανωτέρω φύλλα το οποίο θα πρέπει να αποτελείται από καουτσούκ ή πολυμερές ή άλλο αντίστοιχο υλικό και όχι από άλλα ακρυλικά ή

σιλικονούχα υλικά. Η πλατφόρμα θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα 13701-2 και να έχει αντοχή σε φορτίο ελάχιστο 600 Kg.» ισχυρίζεται ότι «1. Σύμφωνα με την παρ.4.3.2 του προτύπου EN-13071-2:2008, η πλατφόρμα πεζοδρόμου θα πρέπει να αντέχει σε ελάχιστο φορτίο 500kg που ασκείται σε κάθε σημείο εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200mm χωρίς να παρουσιάζονται μόνιμες παραμορφώσεις. Σύμφωνα με την παρ. 6.2.4.2 του εν λόγω προτύπου το φορτίο των 500 kg θα πρέπει να εφαρμοστεί σε τουλάχιστον 8 σημεία επί της επιφάνειας της πλατφόρμας πεζοδρόμου για χρονικό διάστημα 10 λεπτών τουλάχιστον. Η δε αναφορά αντοχής σε ελάχιστο φορτίο των 600 kg είναι ασαφής καθώς αν το φορτίο αυτό επιμερίζεται σε όλη την επιφάνεια της πλατφόρμας πεζοδρόμου (1,8x1,8m), είναι σαφές ότι η αντοχή αυτή θα είναι υποδιέστερη της αντοχής σε φορτίο 500 kg που ασκείται εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200 mm. 2. Η αναφορά σε τουλάχιστον 2 στρώματα κάλυψης (γαλβανισμένο χάλυβα και αλουμίνιο) που ενισχύονται με καουτσούκ ή πολυμερές υλικό παραπέμπει σε μια συγκεκριμένη κατασκευή με αποτέλεσμα να αποκλείονται άλλες κατασκευές που εξασφαλίζουν ίδιες ή μεγαλύτερες αντοχές που ορίζει το πρότυπο EN-1301-2:2008. Γιατί να αποκλείεται παραδείγματος χάρη σύστημα πλατφόρμας πεζοδρόμου που προσφέρει η εταιρία μας, η οποία αποτελείται από πρεσαριστό χαλυδοέλασμα πάχους 3mm με δικτύωμα ενισχυτικών χαλύβδινων δοκίδων που δύναται να έχει εξωτερική επένδυση με φύλλα αλουμινίου ή πλακίδια γρανίτη που προφέρει βέλτιστη εναρμόνιση με τον περιβάλλοντα χώρο? Επιπροσθέτως σημειώνουμε ότι η μελέτη αναφέρεται σε διατάξεις αμορτισέρ για την κίνηση του ανοίγματος και κλεισίματος της πλατφόρμας του πεζοδρόμου και ότι “η δύναμη ανύψωσης του κάθε αμορτισέρ θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 260 κιλά”. Ο εν λόγω προσδιορισμός δύναμης ανύψωσης πρέπει να θεωρηθεί επίσης ως φωτογραφικός που αφορά έναν συγκεκριμένο κατασκευαστή. Στην πράξη, για την ομαλή λειτουργία μιας πλατφόρμας πεζοδρόμου, η δύναμη ανύψωσης των αμορτισέρ θα πρέπει να είναι σε συνάρτηση με το απόβαρο της πλατφόρμας που θα έχουν να ανυψώνουν. Επομένως η ανυψωτική δύναμη των 260 kg, ταιριάζει για ένα συγκεκριμένο βάρος πλατφόρμας πεζοδρόμου. Αν ένας

κατασκευαστής έχει σχεδιάσει μια πλατφόρμα πεζοδρόμου με ισάξιες αντοχές φορτίου ως ορίζει το πρότυπο EN-13071-2:2008, αλλά είναι μικρότερου απόβαρου, η χρήση αμορτισέρ με δύναμη των 260 kg θα έχει ως αποτέλεσμα να προκαλεί πολύ απότομη κίνηση της πλατφόρμας με υπερβολικούς κραδασμούς. Ως εκ τούτου το ορθολογικό είναι να χρησιμοποιούνται αμορτισέρ με μικρότερη ανυψωτική δύναμη για την ομαλή κίνηση της πλατφόρμας. Αν όμως το βάρος της πλατφόρμας είναι μεγαλύτερο, είναι πολύ πιθανό μια δύναμη των 260 kg να μην επαρκεί ώστε τα αμορτισέρ να δώσουν την απαιτούμενη κίνηση στην πλατφόρμα.[...]

28. Επειδή η αναθέτουσα αρχή με τις κατατεθειμένες απόψεις της αντικρούει τις ως άνω αιτιάσεις της προσφεύγουσας αιτιολογώντας επαρκώς την αναγκαιότητα θέσπισης των επίμαχων προδιαγραφών και τους λόγους που έχει επιλεγεί η πλατφόρμα πεζοδρομίου να έχει αντοχή σε ελάχιστο φορτίο 600 κιλών μεγαλύτερη από 500 κιλά που ασκείται εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200mm, αναφέροντας ότι «Στην Ελλάδα αλλά και στο δήμο μας, παρατηρείται το φαινόμενο οι οδηγοί να παρκάρουν τα οχήματα στα πεζοδρόμια. Για τον λόγο αυτό ζητείται μεγαλύτερη αντοχή σε φορτίο (μεγαλύτερη από 500 kg που ασκείται εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200 mm). Πιο συγκεκριμένα ζητείται αντοχή με ελάχιστο φορτίο 600 κιλών που ασκείται εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200 mm, καθώς στην Ελλάδα, κυκλοφορούν αρκετά αυτοκίνητα ή φορτηγά των οποίων το βάρος ανά μπροστινό τροχό είναι μεγαλύτερο και σίγουρα, κάθε αυτοκίνητο ή φορτηγό το οποίο είναι βαρύτερο από 2 τόνους. Το πιστοποιητικό βασίζεται στον έλεγχο και στην αναφορά δοκιμών του προϊόντος και στη συνέχεια στην έκθεση ελέγχου του φορέα διαπίστευσης, όπου μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι πλατφόρμα πεζοδρόμου έχει δοκιμαστεί για αντοχή σε μεγαλύτερο φορτίο. Για την τεκμηρίωση της αντοχής της πλατφόρμας πεζοδρόμου σε ελάχιστο φορτίο 600 κιλών που ασκείται εντός ενός κύκλου διαμέτρου 200 mm, μπορεί να αποδειχθεί μέσω της υποβολής αναφοράς δοκιμής που μπορεί να αιτηθούν οι διαγωνιζόμενοι, η οποία θα αφορά τα τεχνικά χαρακτηριστικά της πλατφόρμας πεζοδρόμου σύμφωνα με το πρότυπο το οποίο το οποίο θα είναι κατασκευασμένη ήτοι 13071-2, και στην οποία θα

παρουσιάζεται εάν η πλατφόρμα έχει ελεγχθεί και δοκιμαστεί για μεγαλύτερο βάρος.» Επιπλέον, όσον αφορά στην απαίτηση η πλατφόρμα να καλύπτεται με τουλάχιστον 2 στρώματα κάλυψης και πιο συγκεκριμένα με ένα (1) φύλλο γαλβανισμένου χάλυβα ελάχιστου πάχους 2mm και με ένα (1) φύλλο αλουμινίου ελάχιστου πάχους 3mm, αιτιολογείται η θέσπιση της απαίτησης αυτής από την αναθέτουσα αρχή η οποία προβαίνει σε λεπτομερέστατη ανάλυση των λόγων που η εν λόγω απαίτηση είναι αναγκαία υποστηρίζοντας ότι *«Η συγκεκριμένη αναφορά περιγράφει την εξασφάλιση της στεγανότητας. Εάν η πλατφόρμα πεζοδρόμου είναι επικαλυμμένη με πλακάκια από γρανίτη ή φύλλα αλουμινίου, πρέπει να υπάρχει πλήρωση που εξασφαλίζει την στεγανότητα μεταξύ των στοιχείων (τμημάτων). Δεδομένου ότι υπάρχει πιθανότητα παραμόρφωσης κατά τη χρήση της πλατφόρμας πεζοδρόμου, οι συνδέσεις μεταξύ αυτών των τμημάτων μπορεί να καταστραφούν και συνεπώς η υδατοστεγανότητα να απειληθεί (κινδυνεύσει). Ο λόγος για τον οποίο ζητείται το κάλυμμα του αλουμινίου είναι για να μην αμφισβητηθεί η υδατοστεγανότητα ή η συγκράτηση υγρών μεταξύ των στρωμάτων (που επίσης θα προκαλούσαν προβλήματα) με στόχο να αποφευχθούν τα προαναφερθέντα προβλήματα.»* και ισχύουν mutatis mutandis όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 26 για τη διάταξη της πλατφόρμας ασφαλείας. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ούτε με το προσφερόμενο σύστημα που η ίδια προσφέρει με ποιον τρόπο το προσφερόμενο σύστημα το οποίο αποτελείται από πρεσαριστό χαλυβδοέλασμα πάχους 3mm με δικτύωμα ενισχυτικών χαλύβδινων δοκίδων που δύναται να έχει εξωτερική επένδυση με φύλλα αλουμινίου ή πλακίδια γρανίτη που προσφέρει βέλτιστη εναρμόνιση με τον περιβάλλοντα χώρο ευνοεί τον ανταγωνισμό και την ίση μεταχείριση των οικονομικών φορέων και εν γένει τις βασικές αρχές που διέπουν τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Όσον αφορά στον ισχυρισμό ότι ο προσδιορισμός δύναμης ανύψωσης είναι φωτογραφικός προβάλλεται αορίστως και αναπόδεικτα καθόσον η προσφεύγουσα δεν εξειδικεύει και δεν αποδεικνύει με ποιο τρόπο η συγκεκριμένη απαίτηση φωτογραφίζει τον συγκεκριμένο κατασκευαστή που αναφέρει, ήτοι την εταιρεία ECOSIGNAL d.o.o, με έδρα τη Σερβία. Εξάλλου,

όπως αναφέρει και η αναθέτουσα αρχή, «*Αν λάβουμε υπόψη τις διαστάσεις της πλατφόρμας πεζών, το υλικό από το οποίο κατασκευάζεται όπως ζητείται από την μελέτη, απαιτείται η ελάχιστη απαιτούμενη δύναμη απορρόφησης κραδασμών για να εξασφαλιστεί ομαλό άνοιγμα της πλατφόρμας πεζοδρόμου. Στην περίπτωση που στο σημείο της τοποθέτησης χρησιμοποιείται πλακίδια γρανίτη (και κυβόλιθοι γρανίτη 20Χ10Χ10), θα έπρεπε να προβλεφθεί μια ακόμα μεγαλύτερη δύναμη για την ομαλή διάνοιξη της πλατφόρμας πεζών.*» και επομένως ο συγκεκριμένος όρος δικαιολογείται πλήρως και συνδέεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων με το συμβατικό αντικείμενο. Εξάλλου, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κάποιον αποδεδειγμένο λόγο για τον οποίο ειδικώς αυτή καθαυτή η προσβληθείσα προδιαγραφή των 260 κιλών είναι ακατάλληλη, εσφαλμένη, μη χρηστική και αδικαιολόγητη. Επομένως, οι ως άνω προσβαλλόμενοι όροι δεν προκύπτουν ως φωτογραφικοί, ακατάλληλοι και εν γένει αδικαιολόγητοι και συνεπώς δεν συνιστούν μη νόμιμους και αδικαιολόγητους περιορισμούς του ανταγωνισμού. Κατ' αποτέλεσμα, πρέπει να απορριφθεί και ο τέταρτος ως άνω οικείος λόγος της προσφυγής.

29. Επειδή εξ όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή τεκμηριώνει επαρκώς την σκοπιμότητα επιλογής των εν θέματι προδιαγραφών, που εντάσσονται στο πεδίο της ανέλεγκτης κρίσης της, υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχείρισης, απαγόρευσης διακρίσεων και της αρχής της αναλογικότητας και περιγράφει επαρκώς τον επιδιωκόμενο σκοπό (πρβλ. ΕΑ 354/2014, 257/2010). Οι προδιαγραφές δε της Διακήρυξης σε καμία περίπτωση δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής, που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα, ως αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των υπό προμήθεια προϊόντων, όπως διαστάσεις, χωρητικότητα, υλικό κατασκευής δικαιολογούνται απόλυτα από το αντικείμενο της σύμβασης και προκύπτουν από μελέτη των

χώρων τοποθέτησης (μορφολογία εδάφους, καλωδιώσεις, υποδομές) και σαφώς δεν φωτογραφίζουν συγκεκριμένη εταιρεία. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εταιρεία δεν διαθέτει τις συγκεκριμένες προδιαγραφές στα προϊόντα που εμπορεύεται, δεν καθιστά τους όρους της Διακήρυξης παράνομους και πλημμελή την ελεγχόμενη διαγωνιστική διαδικασία, αφού οι προσβαλλόμενες τεχνικές προδιαγραφές των υπό προμήθεια προϊόντων της Ομάδας Α της Διακήρυξης αναφέρονται στα απολύτως απαραίτητα τεχνικά χαρακτηριστικά, ήτοι έχουν τεθεί ως ελάχιστο περιεχόμενο για τη δεδομένη σύμβαση, συνδέονται και είναι ανάλογες προς το αντικείμενο της σύμβασης, διασφαλίζουν την ασφαλή εγκατάσταση του προϊόντος, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του υπεδάφους και του μεγέθους των πεζοδρομίων, προσαρμοσμένες στις ανάγκες της αναθέτουσας αρχής και είναι απολύτως δικαιολογημένες και δεν παραβιάζουν τα άρθρα 18 παρ. 1 και 54 παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016 και κατά συνέπεια δεν αντίκεινται στους κανόνες περί στρέβλωσης του ανταγωνισμού. Άλλωστε, όπως έχει κριθεί δεν είναι άνευ ετέρου παράνομος όρος διακήρυξης και τεχνική προδιαγραφή μόνο λόγω του ότι απλώς περιορίζει τον ανταγωνισμό, ακόμη και όταν η τεθείσα προδιαγραφή καθιστά κατ' αποτέλεσμα μόνο έναν οικονομικό φορέα ή ένα προϊόν ως δυνάμενο να μετάσχει στη διαδικασία παραδεκτώως, εφόσον ο όποιος περιορισμός του ανταγωνισμού δικαιολογείται επαρκώς συνδεόμενος, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, με το συμβατικό αντικείμενο, πολλώ δε μάλλον στο εν λόγω διαγωνισμό που τελικά υπέβαλλαν προσφορά δύο (2) οικονομικοί φορείς. Εξάλλου, η νομιμότητα ή μη του οικείου όρου δεν συνεχεται κατ' ανάγκη και άνευ ετέρου, με τον αριθμό των προϊόντων ή οικονομικών φορέων που δύνανται να τον πληρούν, ενώ κατά τα άλλα ο περιορισμός του ανταγωνισμού σε ένα τυχόν μόνο προμηθευτή συνιστά απλώς συνεκτιμώμενο στοιχείο ως προς το τυχόν αδικαιολόγητο του οικείου όρου. (ΑΕΠΠ 238/2017)

30. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί

31. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα πρέπει να καταπέσει (άρθρο 363 Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε την 5 Ιουνίου 2018 και εκδόθηκε την 25 Ιουνίου 2018 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μιχαήλ. Χ. Οικονόμου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ειρήνη Τσιμπούκη